

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 41. Baptismus, & Evcharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II. *Pilato crucifixi, & Spiritus sancti, qui*
A. C. 150. *per Prophetas omnia, quæ Christum tange-*
bant, prædixit. Hanc ablutionem voca-
mus illuminationem, quia per eam anima
 p. 94. *illuminantur.*

p. 97. *Hac ablutione facta novum Fidelem,*
seu ut appellare solemus, susceptum in fra-
trum numerum ad locum ducimus, ubi
omnes congregati sunt ad communem ora-
tionem, quam offerunt pro se, pro illumi-
nato, & pro fratribus absentibus, ubi-
que sint, ut postquam veritatem agnovi-
mus, per opera, & Præceptorum observa-
tionem ad salutem æternam pervenire va-
leamus. () Finitis precibus osculo nos*
salutamus. Tum illi, qui fratribus præ-
est, panis, & poculum cum vino, & aqua
porrigitur; hæc ille accipiens, laudem, &
gloriam dat Patri per Nomen Filii, & Spi-
ritus S. & prolixam Gratiarum actionem
pronuntiat pro donis, quæ nobis gratifi-
catus est. Quando preces, & Gratiarum
actiones complet, omnis assistentium mul-
titudo elevata voce respondet: Amen, quod
est Hebraice; ita fiat. Tandem illi, qui
apud nos dicuntur Diaconi, omnibus as-
sistentibus consecratum panem, vinum,
 &

(*) His S. Justini verbis contra Lutherum
 nihil efficacius, ad probandum, observationem
 præceptorum, & opera ad Salutem æternam non
 esse inutilia.

Et aquam distribuunt, Et absentibus deferunt.

Sæculum II.
A. C. 150.

Illam escam appellamus Eucharistiam, nec ulli de ea participare licet, nisi dogmata nostræ Doctrinæ credat, nisi in remissionem peccatorum, Et in novam vitam ablutus sit, Et vitam juxta normam Præceptorum Jesu Christi ducat; nec enim ea tanquam panem vulgarem, Et potum ordinarium sumimus, sed, sicut per verbum Dei Jesus Christus caro factus est, Et carnem, Et sanguinem pro nostra Salute assumpsit, ita hoc alimentum, per orationem verbi ejus sanctificatum, fit caro, Et sanguis ejusdem Jesu Christi incarnati, quod alias per alterationem, quæ in nutritione contingit, in carnem nostram, Et sanguinem nostrum verteretur. Postea eadem Mysteria alter alteri in memoriam reducimus; quibus opes sunt, pauperes adjuvant, Et semper conjuncti vivimus, in omnibus his Sacrificiis benedicimus Creatorem per Filium ejus Jesum Christum, Et Spiritum Sanctum.

Die, quæ appellatur solis, ita Diem Dominicam Pagani nominabant, omnes sive in civitate, sive ruri habitent, in unum locum conveniunt; ibi Scripta Apostolorum, Et Prophetarum leguntur, quamdiu ratio temporis admittit; cessante lectore, qui Congregationi præest, pro concione dicit, Et ad ea, quæ lecta sunt, præclarissi-

Sæculum II.
A. C. 150.

ma documenta, opere complenda, populum hortatur. Tunc surgimus omnes, & ad orationem vertimur, quam sequitur, sicut dixi panis, vini, & aquæ sacrificium, & Prælati preces, & Gratiarum actionem, prout potest, perficit, toto populo respondente, Amen. Tunc sanctificata inter præsentis distribuuntur, & absentibus per manus Diaconorum deportantur. Opulentiores libere, prout volunt, stipem largiuntur, & quod eo modo colligitur, apud Prælatus deponitur, quibus collectis ipse orphanis, viduis, illis, qui per infirmitatem, vel quacunque aliam causam ad inopiam redacti sunt, captivis, & peregrinis succurrit; ut verbo complectar omnia, Prælati omnium illorum, qui qualicunque necessitate premuntur, cura incumbit. Mos est, ut die solis conveniamus, quia hæc est prima dies, qua Deus Mundum condidit, & eadem die Iesus Christus resurrexit, suis Discipulis apparuit, & ea, quæ vobis exposuimus, docuit.

Itaque, Principes, si institutum nostrum, & Religio, quam exposuimus, recte rationi concordare videtur, profecto vestra consideratione, & reverentia dignam esse oportet; si vero eam eidem rationi adversari existimatis, rejicite; tantum ne ideo tot innocentes animas, ne quidem vestris in tribunalibus ullius culpæ convictas, morti addicite; hoc enim vobis certissimum, & infalli-

infallibile denuntiamus, si tam apertam, clarissimamque judiciorum iniquitatem non corrigatis, nihil esse, quod strictissimum Dei iudicium a vestris cervicibus possit avertere. Nos autem dicemus: voluntas Dei in omnibus adimpleatur. Magni, & illustrissimi Cæsaris Hadriani Patris vestri Epistola preces nostras firmare potuissemus, at consultius esse duximus, si soli postulatorum nostrorum æquitati inniteremur. Tum hanc Hadriani ad Minutium Fundanum datam epistolam descriptam apponit. Ita prima S. Justinī Apologia clauditur. Qualis hujus Apologiæ fuerit effectus, nescitur; attamen sub his Principibus permulti Martyres in toto Romano Imperio numerantur.

§. XLII.

Martyrium S. Felicitatis.

Circa hæc tempora a Gentilium Sacerdotibus Romæ, commota seditione, *Greg. hom. 3. in Ev. acta Martyr. sin-cera p. 21.* Felicitas, illustrium natalium fæmina, cum septem filiis est comprehensa. Vidua hæc erat, quæ, defuncto marito, continentiam Deo voverat, & piorum omnium ædificatione diu, noctuque orationi vacabat. Popæ Imperatorem Antoninum adeunt; hanc viduam cum filiis suis Diis insultare, eorumque iracundiam concitare. Antoninus Publico Romæ Præfecto imperat; hanc fæminam cum filiis

Ii 2

fuis

Sæculum II.
A.C. 150.